

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ס"ו ע"ב

פרשת בשלח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

קדישא דישׂראל, ומההוא זמנא אתקרי, חרב נוקמת נקם ברית.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, עמלק הביא עמו עמים אחרים, וכלם פחדו לקרב לישׂראל חוץ ממנו, ולכן יהושע היה חולש עליהם. רבי ייסא אמר, ויחלש יהושע, ששבר את כחם מלמעלה. ויבן משה מזבח ויקרא שמו ה' נסי. ויבן משה מזבח - כנגד אותו שלמעלה. ויקרא שמו - אותו משה (אותו מזבח) - ה' נסי. מה זה ה' נסי? משום שנקם את נקמת אותו רשם הקדוש של ישׂראל. ומאותו הזמן נקרא חרב נקמת נקם ברית.

טקסט הזוהר

רבי יוסי אמר, ויבן משה מזבח, מזבח לכפרא עלייהו. ויקרא שמו. שמו דמאן. אמר רבי חייא שמייה דמדבחא ההוא. יי' נסי: כמה דאת אמר, ושם נסהו. וכלא מלה חד, על דאתפרעו ישׂראל, ואתגלייא ההוא את קיימא, רשימא קדישא. מכאן אוליפנא, דכיון דאתגזר בריה דבר נש, ואתגלייא ביה את רשימא קדישא קיימא. ההוא אקרי מזבח לכפרא עליה. ומה שמייה. יי' נסי.

רבי יוסי אמר, ויכן משה מזבח, מזבח לכפר עליהם. ויקרא שמו, של מי? אמר רבי חייא, שמו של אותו מזבח. ה' נסי, כמו שנאמר ושם נסהו. והכל דבר אחד, על שישאל נפרעו והתגלה אותו אות ברית הרשם הקדוש. מכאן למדנו, שפיון שנמול בנו של אדם והתגלה בו הרשם הקדוש של הברית, הוא נקרא מזבח לכפר עליו, ומה שמו? ה' נסי.

טקסט הזהר

כגוונא דא יעקב, בנה מדבחה, דכתיב, (בראשית לג) ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל. למאן. לההוא אתר דאקרי מזבח. ומאן שמייה. אל אלהי ישראל.

תרגום לעברית

כמו זה יעקב בנה מזבח, שכתוב (בראשית לג) ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל. למי? לאותו מקום שנקרא מזבח. ומה שמו? אל אלהי ישראל.

טקסט הזהר

אמר רבי יוסי, מאי דכתיב, (שמות כד) ויראו את אלהי ישראל וגו'. וכי מאן יכול למחמי ליה לקודשא בריה הוא, והא כתיב (שמות לג) כי לא יראני האדם וחי. והכא אמר ויראו אלא דאתגליא קשת עליהו בגוונין נהירין, והכי תנינו, כל מאן דאסתכל בקשת, כמאן דמסתכל בשכינה, ולאסתכלא בשכינתא אסיר.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, מה שכתוב (שמות כד) ויראו את אלהי ישראל וגו', וכי מי יכול לראות את הקדוש ברוך הוא, והרי כתוב (שם לג) כי לא יראני האדם וחי, וכאן אמר ויראו? אלא שהתגלתה עליהם הקשת בגונים מאירים. וכך שנינו, כל מי שמסתכל בקשת, כמי שמסתכל בשכינה, ואסור להסתכל בשכינה.

ועל דא, אסיר ליה לאיניש, לאסתכלא באצבעייהו דכהני, בשעתא דפרסי ידיהו. אסור לאסתכלא בקשת. מאן קשת. אמר רבי אבא, בקשת סתם אמר ליה מאי בקשת סתם אמר ליה בקשת דלעילא, ובקשת דלתתא.

תרגום לעברית

ועל זה אסור לאדם להסתכל באצבעות הכהנים בשעה שפורשים ידיהם. אסור להסתכל בקשת. איזו קשת? אמר רבי אבא, בקשת סתם. אמר לו, מה זה בקשת סתם? אמר לו, בקשת שלמעלה, ובקשת שלמטה.

טקסט הזוהר

בקשת דלעילא, בגונוי. דכל מאן דיסתכל בגונוי, כאילו אסתכל באתר דלעילא, ואסיר לאסתכלא ביה, דלא יעביד קלנא בשכינתא. קשת דלתתא מאי היא. ההוא את קיימא, דאתרשים ביה בבר נש, דכל מאן דיסתכל ביה, עביד קלנא לעילא.

תרגום לעברית

בקשת שלמעלה, בגוניה. שכל מי שמסתכל בגוניה, כאילו מסתכל במקום עליון, ואסור להסתכל בו, שלא יעשה קלון בשכינה. קשת שלמטה מהי? אותו אות הברית שנרשם באדם, של מי שמסתכל בו, עושה קלון למעלה.

טקסט הזוהר

אמר רבי יצחק, אי הכי והכתיב (בראשית כד) שים נא ידך תחת ירכי, דהנה אומי ליה בְּהאי את. אמר ליה, אַנח להו לאַבְהֶן דְּעִלְמָא, דלית אינון כְּשֶׁאר בְּנֵי עִלְמָא. ועוד, שים נא ידך תחת ירכי כתיב, ולא כתיב ראה תחת ירכי, בגין כּוּ אסיר לאסתכלא בקשת סתם, כְּמָה דְּתַנִּינוּ.

אמר רבי יצחק, אם כך, הרי כתוב (בראשית כד) שים נא ידך תחת ירכי, שהיה משפיע אותו באות הזה. אמר לו, הנח לאבות העולם, שאינם כשאר בני העולם. ועוד, שים נא ידך תחת ירכי כתוב, ולא כתוב ראה תחת ירכי. לכן אסור להסתכל בקשת סתם, כמו ששנינו.

טקסט הזהר

תאנא, ויראו את אלהי ישראל, דאתגליא קשת עליהו, בגוונין שפירין נהירין, מלהטין לכל עיבר, משמע דכתיב, את אלהי ישראל ולא כתיב ויראו אלהי ישראל. אמר רבי יוסי, נהורא דבוצינא דשכינתא. ומאי ניהו. ההוא דאקרי נער, דמשמש לשכינתא, במקדשא. ובגין כך, את דייקא.

תרגום לעברית

למדנו, ויראו את אלהי ישראל, שהתגלית עליהם הקשת בגונים היפים מאירים, לזהטים לכל עבר, משמע שכתוב ויראו את אלהי ישראל ולא כתוב ויראו אלהי ישראל. אמר רבי יוסי, אור המנורה של השכינה, ומה הוא? אותו שנקרא נער, שמשמש את השכינה במקדש, ולכן "את" דוקא.

טקסט הזהר

ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר, דאתרשים ביה תחות דוכתייה, חד לבינתא מאינן לבנין דהו בנין במצרים, דתנינן, אתתא חדא אולידת במצרים, והוה אתין סרכי פרעה, ועאלת ליה בחד לבינתא, ואתא פס ידא ואחיד ליה, ואתרשים תחות רגליו דשכינתא, וקיימא קמיה, עד דאתוקד בי מקדשא דלתתא, דכתיב, (איכה ב) ולא זכר הדום רגליו.

ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר, שגרשם בו תחת מקומו לבנה אחת מאותם לבנים שהיו בונים במצרים, ששנינו, אשה אחת הולידה במצרים, והיו באים שרי פרעה, והכניסה אותו בלבנה אחת, ובא פס יד ואחז אותו, ונרשם תחת רגלי השכינה, ועומד לפניו, עד שגשרף בית המקדש שלמטה, שכתוב (איכה ב) ולא זכר הדם רגליו.

טקסט הזוהר

ר' חייא אמר, לבנת הספיר: נהירותא דספיר, קלדיטי בקנדיטי גליפין עלאין דלעילא, דמתלהטא לשבעין ותריין עברי, הדיא הוא דכתיב, (ישעיה נד) ויסדתיה בספירים. (שמות כד) וכעצם השמים. מאי עצם השמים. אמר רבי אבא, מה עצם השמים, גליפא בשבעין ותריין ענפין, פרחין מלהטין בכל עיבר. אוף הכא, חיזו דההוא עצם השמים כחיזו שמיא ממש. רבי יהודה אמר, כלל אתרשים בההוא נהירו, דחיזו דמתגלפא מסטרא דשכינתא.

תרגום לעברית

רבי חייא אמר, לבנת הספיר - אור הספיר, מפתחות יין הרקח חקוקים עליונים של מעלה שלוהטים לשבעים ושנים עברים, זהו שכתוב (ישעיה נד) ויסדתיה בספירים. וכעצם השמים, מה זה כעצם השמים? אמר רבי אבא, מה (שמות כד) עצם השמים חקוק בשבעים ושנים ענפים פורחים לוהטים לכל עבר, אף כאן המראה של אותו עצם השמים כמראה השמים ממש. רבי יהודה אמר, הכל נרשם באותו האור של מראה שנהקק מצד השכינה.

טקסט הזוהר

אמר רבי חזקיה, אי הכי, והא שתין אינון, בסחרניה דשכינתא, דכתיב, (שיר השירים ג) ששים גבורים סביב לה. אמר ליה הכי הוא ודאי. אלא אינון שתין, אתנהירו בתריסר תחומין, ולא אעדיאו מסחרנותהא לעלמין. דתנינו, תריסר תחומין, גליפין

עֲלֵאיוֹ, בְּמִתְקָלָא סְלִיקוּ, בְּאִילָנָא קְדִישָׁא רַבָּא וְתַקִּיף. וְכָלְהוּ נְהִירִין בְּמִטְרוֹנִיתָא, כַּד
אֶתְחַבְּרַת בְּמִלְכָּא. וְדָא הוּא עֶצֶם הַשָּׁמַיִם, עֶצֶם הַשָּׁמַיִם מִמֶּשׁ. וְכָל אֵינוֹן נְהִירִין שְׂבִילִין,
מְנַהֲרִין בֵּיהּ, בְּנִהֲרֵי דְמִטְרוֹנִיתָא.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, אִם כֹּךְ, וְהָרִי הֵם שְׁשִׁים סָבִיב הַשְּׂכִינָה, שְׁכָתוֹב (שִׁיר ג) שְׁשִׁים גְּבוּרִים
סָבִיב לָהּ. אָמַר לוֹ, כֹּךְ הוּא וְדָא, אֵלָא אוֹתָם שְׁשִׁים מְאִירִים בְּשָׁנִים עֶשֶׂר תַּחֲוּמִים, וְלֹא
זֵוִים מְסַבִּיכָה לְעוֹלָמִים. שְׁשָׁנִינוּ, שָׁנִים עֶשֶׂר תַּחֲוּמִים חֲקוּקִים עֲלִיוֹנִים עָלוּ בְּמִשְׁקָל,
בְּעֵץ קָדוֹשׁ גָּדוֹל וְחֲזָק, וְכָלֵם מְאִירִים בַּגְּבִירָה, כְּשֶׁמִּתְחַבְּרַת בְּמִלְכָּה. וְזֵהוּ עֶצֶם הַשָּׁמַיִם,
עֶצֶם הַשָּׁמַיִם מִמֶּשׁ. וְכָל אוֹתָם הַשְּׂבִילִים הַמְאִירִים, מְאִירִים בּוֹ בְּאוֹר הַגְּבִירָה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"ז ע"א) ◆

טקסט הזוהר

וְתֵאנָא, נְהִירוֹ דְּאֵלִין שְׁתִּין, דְּסַחְרָנְהָא, רְשִׁימִין בֵּיהּ בְּהֵהוּא נַע"ר, וְקִרְיָנָן לָהּ שְׁתִּין
פּוֹלְסֵי דְנוּרָא, דְּאֶתְלַבֵּשׁ בָּהּ מְסִטֵּר דְּשְׂכִינְתָּא, מִתְלַהֲטָן בְּדִינָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב

תרגום לעברית

וְשָׁנִינוּ, הָאוֹר שֶׁל הַשָּׁשִׁים הָלְלוּ שְׁסַבִּיכָה, רְשׁוּמִים בּוֹ בְּאוֹתוֹ נַע"ר, וְקוּרְאִים לָהֶם
שְׁשִׁים מְכוֹת אֵשׁ, שְׁמִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם מִצַּד הַשְּׂכִינָה, לוֹהֲטִים בְּדִין. זֶהוּ שְׁכָתוֹב שְׁשִׁים
גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.